

[Hendriksen.]

Lovforslag. Imidlertid erkender vi fra vor Side, at det er nødvendigt af Hensyn til Statens finansielle Stilling at forny denne Indtægtslov, selv om den, i hvert Fald paa visse Punkter, indeholder Urimeligheder af saglig Karakter, som den højtærede Minister naturligvis ogsaa maa tage det saglige Ansvar for.

Det drejer sig, som nævnt, om i alt 52 Mill. Kr., der ikke vil kunne undværes i Statskassen, og det er, forekommer det mig, uforvarsomt at unddrage sig det politiske Ansvar for Lovforslagets Gennemførelse. Det vil vi heller ikke, og det forbauser mig i ikke ringe Grad, at man fra Partiet Venstres Side indtager et andet Standpunkt. Det er lidt uforstaaeligt, at man vil unddrage Statskassen de nødvendige Midler til at føre de Udgiftslove, der er vedtaget og for en meget stor Del vedtaget med Venstres Stemmer, ud i Livet, bl. a. Socialreformen, som vi ikke havde den Ære at stemme for, hvad jeg er overordentlig glad ved, men som jo blev gennemført med Venstres Stemmer. Hvorledes vil man bære sig ad med at skaffe de fornødne Midler til Veje til Statshusholdningen? Det undlod Venstres Ordfører at udtale sig om. Han klagede over, at dette Forslag skulde jages igennem. Over for denne Bemærkning af Venstres ærede Ordfører, som jo har været Medlem af dette høje Ting og af Rigsdagen i mange flere Aar end jeg, kan jeg sige, at saaledes var det ogsaa i Venstres Tid. Toldforslag og Forslag af den Karakter, der her er Tale om, maa altid gennemføres hurtigt, de taaler ikke at ligge længe.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde yderligere, at Ansvaret ved at gennemføre dette Lovforslag fuldt og helt maatte hvile paa de 3 Partier. Men der ligger sandelig ogsaa et stort Ansvar paa Partiet Venstre, der ikke vil være med til at gennemføre dette Lovforslag og heller ikke vil være med til at stille Midler til Raadighed, som kan erstatte de Midler, Lovforslaget peger paa. Vi fra vor Side foretrækker indirekte Skatter for den direkte Beskatning. Maaske det ærede Medlem foretrækker, at man skal gaa den direkte Beskatnings Vej, men den tror jeg ikke er farbar. De enkeltes Økonomi vil bryde sammen, hvis man gaar videre med den direkte Beskatning, der

allerede er for høj. Men det er nødvendigt at skaffe Statskassen Midler.

De Ændringsforslag, der er gennemført i det andet høje Ting med 3 Partiers Stemmer, finder jeg tilfredsstillende, og dem kan jeg tiltræde. Jeg er ogsaa enig i de Bemærkninger, der blev fremsat i det høje Folketing, gaaende ud paa, at en teknisk Revision af Toldloven er paakrævet. Naturligvis ikke af de her omhandlede Lovbestemmelser alene, men af hele Toldloven, for at bringe den i Overensstemmelse med Tiden. Jeg forstod ogsaa den højtærede Minister saaledes, at han havde sin Opmærksomhed henvendt herpaa, og at han, naar Tidens Fylde kommer, forhaabentlig snart, vil drage Omsorg for, at en teknisk Revision af Toldloven kan blive gennemført.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt Fremme i det høje Ting.

Gunnar Føg-Petersen: Jeg skal ikke lade mig friste til ved denne Lejlighed at komme ind paa en Told Diskussion. Dertil er Tiden ikke inde. Tiderne er alt for usikre og svævende til, at det er muligt enten fra det ene eller det andet Synspunkt at pege paa noget, som blot ligner en fremtidig Løsning af dette Spørgsmaal.

Der staar i Folketingsudvalgets Betænkning, at Udvalgets Flertal har været af den Opfattelse — er det forhaabentlig endnu —, at Lovforslaget er af rent midlertidig Karakter, nøje knyttet til Finanslovsforslaget og til de vedtagne Kriseforanstillinger, og Udvalget føjer til, at en hurtig Gennemførelse er nødvendig. Jeg tror ikke, der kan fremføres Indvendinger af ret megen Vægt mod dette, og det kan ikke andet end undre, at Partiet Venstre, som jo har været med til at bygge dette Finanslovsforslag op, og som har været med til at stemme for de vedtagne Kriselove, nu benytter denne Lejlighed til at knibe ud. Om det er Begyndelsen til en ny Politik, om det er det første Skridt ud ad en Vej, man ikke hidtil har betraadt, i hvert Fald ikke i lange Tider har betraadt, det ved vi ikke. Pengene skal skaffes til Veje, men Venstre kniber ud, de svigter, uagtet Partiets mangeaarige Finansminister, N. Neergaard, hyldet paa mange Møder Landet over af alle inden for Partiet, altid hævdede,